

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Λαμβέρρη, διευθύνοντος.

ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ ΕΡΑΝΩΝ

Μόνοι οἱ ἐχθροὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ, οἱ ἐπιζητοῦντες ἢ ἐφευρίσκοντες ἀφορμὰς, ὅπως κακολογήσωσιν ἡμᾶς, μόνοι αὐτοὶ θὰ ἡδύναντο νὰ εἴπωσιν, ὅτι ἀποτυχία ἐράνου μεγάλης ἐθνικῆς σημασίας εἶναι ἀκριβὲς μέτρον καὶ γνώρισμα τῆς ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῶν φιλαδέλφων ἡμῶν αἰσθημάτων.

Ἀπαξ διὰ παντὸς δέον νὰ λεχθῇ, γενικώτερον μάλιστα, ὅτι αἱ ἀποτυχίαι ἢ ἀποτυχίαι τῶν ἐκάστοτε προκηρυσσομένων ἐράνων εἶναι μέτρα καὶ γνωρίσματα οὐχὶ τῶν καλουμένων νὰ συνεισφέρωσιν, ἀλλὰ τῶν καλούντων, ἐθνοβλαβὲς δ' ἔργον διαπράττουσιν οἱ ἀφιλοσόφητοι καρδιογνώσται, οἱ ἀποδίδοντες εἰς τὸ ἔθνος τῶν ἀτόμων τὰς ἀδυναμίας καὶ ἀνικανότητας.

Οὐδ' ἐρωτῶνται πάντοτε οἱ ἐν ἐπιτροπῇ τινι κατατασόμενοι, οὐδὲ σοβαρῶς συσκέπτονται περὶ τῆς εὐθύνης, ἥτις ὑπολανθάνει ἐν τῇ ἐντολῇ αὐτῶν, οὐδὲ κατορθοῦσι συνηθέστατα νὰ διαρωτίσωσι τὴν ἐθνικὴν συνειδήσιν περὶ τῆς σημασίας τοῦ σκοποῦ, οὐτινος ἀνέλαβον τὴν ἐπίτευξιν.

Κατὰ τὸ πλεῖστον ἀρκοῦνται εἰς τὴν ὑπογραφὴν καὶ διασπορὰν ἐντὸς ὠρισμένου κύκλου—συνήθως μάλιστα τοῦ αὐτοῦ πάντοτε—τυπικῆς τινος ἐκκλήσεως καὶ ἔπειτα ἀναμένουσι μακαρίως τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς, ὅπερ ἐν ἀρχῇ μὲν φαίνεται βραδύνον, κατόπιν δὲ ἀποδεικνύεται τελείως ἀποτυχόν.

Ἀμυνώμεθα τῆς ἐθνικῆς ὑπολήψεως ἀποκαλύπτοντες ταῦτα, διότι μυριάκις προτιμότερον βεβαίως νὰ μειωθῇ ἢ πρὸς τὴν δεξιότητα καὶ εὐστοχίαν ὠρισμένων ἀτόμων ἐκτίμησις ἢ νὰ ἐλαττωθῇ ἢ πίστις πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῆς ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ συνοχῆς καὶ τῆς ἀπαραμίλλου ἀλληθῶς ἑλληνικῆς γενναιοφροσύνης.

Οὐδὲ εἶναι δυνατόν νὰ ἐξηγηθῇ ἄλλως ἢ πρὸς ὑφίστους σκοποὺς σιωπῇ καὶ ψυχρότητι τοῦ ἀπανταχοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου, ὅταν μάλιστα διὰ τριτευούσης καὶ τεταρτευούσης σημασίας ἔργα δαψιλεῖς ἀκούονται αἱ ἀνευφημίαι καὶ ἀφθονώτερος εἰσρέει ὁ χρυσός.

Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἐν τῷ ἰδρυομένῳ ταμείῳ τοῦ Γένους, περὶ οὗ ἐν προλαβόντι ἐγράψαμεν, νὰ συνεκεντροῦντο τὰ μέσα τῆς θεραπείας τῶν πρωτίστων ἐθνικῶν ἀναγκῶν, ὅπως μὴ μετὰ τῆς ἀποτυχίας τῶν αὐτοσχεδίων ἐπιτροπῶν ζημιοῦνται καὶ οἱ προκηρυσσόμενοι ὑψηλοὶ σκοποὶ καὶ αὐτὸ τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν γόητρον. Ἀλλὰ πρὸ παντὸς εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο αὕτη ἡ ἰδρυσις τοῦ ταμείου τούτου ἐπὶ τοιούτων νὰ στηριχθῇ θεμελίῳ, ὥστε εὐθὺς ἀμέσως οὐ μόνον ἀκλόνητον νὰ ἐμπνεύσῃ πίστιν καὶ πεποίθησιν ἐν παντί, ἀλλὰ καὶ ν' ἀπαλλάξῃ τὴν ἐθνικὴν γενναιοφροσύνην ἀπὸ τοῦ περισπασμοῦ, εἰς οὗς τὴν ἐβιάλλωσιν αἱ πολλαὶ καὶ διάφοροι ἐνέργειαι τῶν πολλῶν καὶ διαφόρων ἐπιτροπῶν.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ματθαίου 2, 1—12).

Κείμενον

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν ¹ Βηθλεὲμ τῆς ² Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις ³ Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ ⁴ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν ⁵ παρεγένοντο εἰς Ἱερουσόλυμα λέγοντες. Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ ⁶ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ⁷ Ἀνατολῇ, καὶ ἦλθομεν ⁸ προσκυνῆσαι αὐτῷ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρῶδης ὁ βασιλεὺς ⁹ ἐταράχθη, καὶ ¹⁰ πᾶσα Ἱερουσόλυμη μετ' αὐτοῦ καὶ συναγαγὼν πάντας ¹¹ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ¹² γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν, ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ. Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου. Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, ¹³ γῆ Ἰούδα, ¹⁴ οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἰ ¹⁵ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ¹⁶ ἐξελεύσεται ¹⁷ ἡγούμενος, ὅστις ποιμενεῖ τὸν λαόν μου τοῦ Ἰσραὴλ. Τότε Ἡρῶδης ¹⁸ λάθρα καλέσας τοὺς μάγους, ¹⁹ ἠκρίδωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος· καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ εἶπε· Πορευθέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὑρῆτε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως καὶ ἐγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν. Καὶ ἰδοὺ, ὁ ἀστήρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ ²⁰ προῆγεν αὐτούς, ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω, οὗ ἦν τὸ παιδίον· ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὑρον τὸ παιδίον μετὰ τῆς Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες ²¹ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν καὶ ²² χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ²³ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρῶδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Σημειώσεις.

1) Βηθλεὲμ=οἶκος ἄρτου. 2) Τῆς Ἰουδαίας πρὸς διάκρισιν τῆς ἐτέρας Βηθλεὲμ τῆς ἐν τῇ φυλῇ Ζαβουλὼν. 3) Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἐξ Ἀσσυρίων, πόλεως τῶν Φιλισταιῶν. Ἰουδαίος τὸ γένος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας ὑπὸ τῆς ρωμαϊκῆς γερουσίας συστάσει τοῦ Ἀντωνίου καὶ συναίνεσει τοῦ Ὀκταβίου τῷ 40 π. Χ. ἡ 714 ἀπὸ κτίσεως Ρώμης, καὶ ἐδατίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ 37 ἐτη. 4) Μάγοι=αστρολόγοι ἐξ ἀνατολῆς ἀγνώστου ὁμοῦ ἐθνικότητος. 5) Παρεγένοντο=ἦλθον. 6) Τὸν ἀστέρα=οὐχὶ ἀστέρα, ἀλλὰ φαινόμενον οὐράνιον. 7) Ἐν τῇ Ἀνατολῇ=χώρα. 8) Προσκυνήσας=ἀποκλίνει αὐτῷ τὴν εἰς βασιλέα τιμὴν. 9) Ἐταράχθη=ἐβόησεν μὴ ἀπολέσῃ τὴν βασιλείαν. 10) Πᾶσα, ἐννοητέον=πολις. 11) Τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς=οἱ ἀντιγράφωντες τὰς γραφὰς καὶ μελετῶντες αὐτάς. 12) Γραμματεῖς=τοῖς ἀνέγκαντες τὰς γραφὰς καὶ μελετῶντες αὐτάς. 13) Γῆ Ἰούδα=τόπος ἀνήκων εἰς τὴν φυλὴν Ἰούδα. 14) Οὐδαμῶς ἐλαχίστη=πολύ μικρὴ. 15) Ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα=ἐν τοῖς ἡγεμόσιν. 16) Ἐξελεύσεται=προελεύσεται λόγῳ περὶ τῶν ἡγεμόνων Ἰούδα. 17) ἡγούμενος=ἡγεμὼν. 18) ἠκρίδωσε=ἀνέκραγε καὶ μετὰ πανουργίας. 19) ἡ κριδὼς=ἀκριδὴς ἡρεύνουσα καὶ ἐμὰς. 20) ἡ προῆγεν αὐτούς=ἡ προῆγεν αὐτούς.

προεπορεύετο εμπροσθεν αὐτῶν. 21) Θ ἡ σ α υ ρ ο ῦ ς, τὰς θή-
κας τῶν πολυτίμων αὐτῶν πραγμάτων 22) Χ ρ ῆ μ α τ ῖ σ θ ἔ ν-
τ ε ς κ α τ' ὅ ν α ρ=λαβόντες ἐκ Θεοῦ ἀποκάλυψιν ἐν ὄνειρῳ,
23) Ἀ ν α κ α μ ψ α=ἐπιστρέψαι εἰς τὰ ὀπίσω.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ο ΑΣΤΗΡ ΚΑΙ Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ

Σπήλαιον δέχεται τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν. Οἱ οὐρα-
νοὶ δὲ ἐξαγγέλλουσι καὶ γνωρίζουσιν εἰς τὸν κόσμον τὴν
εἰς αὐτὸν προσέλευσιν. Ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον προσεδόκα ἀπὸ
τῆς πτώσεως τοῦ Πρωτοπλάστου ὁ ἄνθρωπος. Ἐκεῖνον, τὸν
ὁποῖον προείδον καὶ προείπον οἱ προφῆται καὶ Πατριάρχαι
τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος σκοπὸν εἶχεν ἐρχόμενος,
νὰ ἐνθρονίσῃ εἰς τὸν κόσμον τὴν ἀλήθειαν, ἡ ὁποία εἶχε
φυγαδευθῇ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἀγγελικὸς ὕμνος ἀπηγεῖ,
ἄγγελος εἰς τοὺς ἐκπλήκτους ποιμέντας γνωρίζει τὴν ἐν τῷ
Σπηλαίῳ γέννησιν τοῦ Θεοῦ βρέφους, καὶ φαινόμενον οὐρά-
νιον, ἀστὴρ λαμπρὸν, ἐξεγείρει ἀστρολόγους τῆς ἀνατολῆς,
τοὺς μάγους καὶ ὁδηγεῖ αὐτοὺς εἰς προσκύνησιν τοῦ Βασι-
λέως τῆς δόξης.

Καὶ εἶναι ὁ ἀστὴρ ἐκεῖνος σημεῖον πορρηνῆς τῆς πο-
ρείας, ἣν ἐμελλε νὰ ὁδεύσῃ ἐπὶ τῆς γῆς τὸ τεχθέν ἐν τῷ
Σπηλαίῳ τῆς Βηθλεὲμ θεῖον βρέφος. Καὶ οἱ τοὺς ἀστέρους
μελετῶντες μάγοι διέγνωσαν τὴν πορείαν ταύτην καὶ καύ-
την προδηλοῦντες ἦλθον, τὰ κατὰλληλα δῶρα τῷ Ἰησοῦ
προσάγοντες.

Ὁ ἀστὴρ, φαινόμενον ἐξ ὁχῶς ὠραίου, φαινόμενον λαμ-
πρόν, φωτεινόν, ἔκτακτον παρέχει τὰ διδόμενα πάντα εἰς
τοῦς Μάγους νὰ πιστεύσωσιν, ὅτι πέραν ἐκεῖ, ἐν τῇ γῇ τοῦ
Ἰσραὴλ μέγα τι διὰ τὸν κόσμον προπερκαυεῖται, ὅτι Βα-
σιλεὺς νέος, βασιλεὺς ξένος, βασιλεὺς ὑπερκόσμιος ἐγκαθι-
δρύεται καὶ εἰς τὴν Βασιλείαν ταύτην, οἱ ἀστρολόγοι ἐκ
βασιλείου ἐγκοσμίου κατὰ γέννησιν ἐρχονται νὰ δηλώσωσιν
ὑποταγήν, καί, εἰ δυνατόν αὐτοῖς, νὰ ἐγγραφῶσιν ἐν αὐτῇ.
Καὶ φόρον ὑποταγῆς κομίζουσι, τὸν φόρον, εἰς ὃν ἠρέσκοντο
οἱ τότε βασιλεῖς καὶ οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς, τὸν φόρον, ὑπὲρ οὗ
καὶ μόνον ἀγωνίζονται καὶ παιδεύονται, τὸν φόρον, ὑπὲρ οὗ
καὶ μόνον τυραννοῦσι καὶ βασανίζουσι τοὺς λαοὺς, κυρίαρχοι
αὐτοῦ ἀναδεικνύμενοι, τὸν χρυσόν. Καὶ ὁδηγηθέντες ὑπὸ τοῦ
φαινομένου ἀστέρος, ὅστις ἔσται ἐπάνω τοῦ τόπου, ὅπου εὐ-
ρίσκειτο τὸ παιδίον, εἰσέρχονται καὶ κύπτοντες προσκυνοῦσι
τὸ θεῖον βρέφος, καὶ ἀνοίξαντες τὰ κιβώτια προσφέρουσιν
αὐτῷ τὸ πρῶτον, ὡς εἰς βασιλέα, χρυσόν.

Ἄλλ' ὁ ἀστὴρ, φαινόμενον ὑπάρχον ἔκτακτον, καὶ εἰ-
δικῶς διὰ τὸν γεννηθέντα Θεόν Σωτῆρα ἀναφανείς, καὶ ἐν
ἐκείνῳ ὡς ἐν βίβλῳ προσημαίνων τὸν βίον ἐκεῖνον, χάριν τοῦ
ὁποῖου ἐσηματίσθη καὶ ἐπεράνη, περιεῖχε σημεῖα τινά,
ἅτινα προσέδιδον εἰς αὐτὸν χαρακτηρισμὸν ἰδιαιτέρον, καὶ
παρεῖχον εἰς τοὺς μελετῶντας αὐτὸν μάγους ἀφορμὴν νὰ
διαγνώσωσι τὰ συμβησόμενα εἰς τὸ τεχθέν βρέφος, καὶ
σύνεμα νὰ διαγνώσωσι τὸ μεγαλεῖον τοῦ παιδός. Ὁ ἀστὴρ
ὑπεδήλου ὅτι προετύπου τὴν γέννησιν Βασιλέως, καὶ Βα-
σιλέως οὐκ ἐκ σφύρας. Βασιλέως, ὁ ὁποῖος ἐμελλε νὰ κυ-
ριαρχήσῃ ἀμχαρῇ τῶν καρδιῶν τῶν γηίνων βασιλέων, καὶ
νὰ ὑποτάξῃ αὐτοὺς καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ λαοὺς, ἀδιάκτως
εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ θέλημα, ἐνσπῶν ἐπ' αὐτῶν ἐξουσίαν
πνευματικὴν μὲν ἀλλὰ πνίσχυρον.

Ἄλλ' ὁ ἀστὴρ εἶχε τοσαύτην φωτιστικὴν δύναμιν, καὶ
τοσαύτην θυμωτικὴν λάμψιν, ὥστε ἐξηνάγκαζε τοὺς Μά-
γους νὰ ἐρῶσιν ὑπεράνω τῶν ἐγκοσμίων καὶ ν' ἀναζητήσωσι
τὰ ἔχρη τοῦ θεοῦ βρέφους, εἰς δρόμον ὑπερκόσμιον εἰς δρό-
μον, ὅστις ἐρρίκντο κεχαρμαμένους ἀπ' οὐρανοῦ πρὸς τὴν
γῆν. Περικολούθησαν τὴν φαινόμενὴν γραμμὴν, καὶ εἶδον
αὐτὴν ἀρχομένην ἀπ' αὐτῆς τῆς θεότητος. Καὶ ἀνεγνώρι-

σαν λοιπὸν τὰ σημεῖα τοῦ φαινομένου ἀστέρος, καὶ ἀνεγνώ-
σαν ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐκεῖνος, χάριν τοῦ ὁποῖου ἐλαμψεν ἐν
τῷ οὐρανῷ στερεώματι τὸ οὐράνιον φαινόμενον ἐκεῖνο, δὲν
ἦτο ἄνθρωπος ἀπλοῦς· ὅτι ἐν τῇ Βασιλικῇ αὐτοῦ ἐξουσίᾳ
δὲν ὑπῆρχε τῆς ἀνθρωπίνης Βασιλείας ἡ σύστασις, διότι ἐν
τῇ βασιλικῇ ἐξουσίᾳ τοῦ παιδὸς ἐκεῖνου διεῖδον ἐξουσίαν τε-
λειῶς αὐτοῦπαρτον, τελειῶς αὐτοτελεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἐτέρῳ
σημεῖῳ ὁ ἐμελετῶν δὲν διέγνωσαν ἱκανῶς μόνον ἀνθρωπο-
τητα. Τὸ φῶς τοῦ ἀστέρος, ἦτο φῶς αἰώνιον, φῶς ἐπιστη-
μονικῶς μὴ δυνάμενον νὰ ἀναλυθῇ, φῶς κόσμου ἄλλου ἀγνώ-
στου, ἀπειρου, θεοῦ. Καὶ ἐν τῷ φωτὶ ἐκεῖνῳ διέγνωσαν
οἱ μάγοι τὴν Θεότητα τοῦ τεχθέντος Βασιλέως, καὶ εἶπον·
εἶναι Θεὸς ὁ διὰ τοῦ ἀστέρος δεκνόμενος εἰς ἡμᾶς ὡς τε-
χθεὶς βασιλεὺς ἄνθρωπος· καὶ προσεκόμενοι λοιπὸν χρυσόν
εἰν τὸν Βασιλέα καὶ λίβανον εἰς τὸν Θεόν· καὶ ὅτε εἶδον τὸ
βρέφος ἠνοήσαν τὰ κιβώτια καὶ προσήνεγκαν εἰς αὐτὸ χρυ-
σόν καὶ λίβανον· χρυσόν εἰς τὸν φαινόμενον ἄνθρωπον, λί-
βανον εἰς τὴν ἐν αὐτῷ ἀόρατον θεότητα.

Καὶ ἰδοὺ ἐκπληκτοὶ ἐν τῷ ἀστέρι ἐκεῖνῳ διαβλέπουσιν
ἐσηματισμένον σταυρὸν· καὶ τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τοῦ σταυ-
ροῦ ἀναστατῶναι αὐτοὺς. Μελετῶσι τὸν ἀστὴρα μελετῶσι
τὰ ἐν αὐτῷ φαινόμενα, συνδυάζουσιν, ἀναλύουσι, σκέπτονται,
συζητοῦσι καὶ ἀνευρίσκουσιν ἐν τοῖς ἡρημοῖς τῶν ἐθνῶν,
καὶ ἐν ταῖς προφηταῖς τῶν προφητῶν τοῦ Ἰσραὴλ, τὴν
προδοκίαν τῶν ἐθνῶν, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ ἐπιλέκτου
λαοῦ συνηνωμένα πάντα ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ προσώπῳ,
τὸ ὁποῖον ἐμελλεν ἐν ὠρισμένῳ καιρῷ νὰ γεννηθῇ, καὶ τὸ
ὁποῖον συνενοῦν ἐν ἐκείνῳ τὸν τέλειον ἄνθρωπον καὶ τὸν
τέλειον Θεόν, ἐμελλε νὰ θυσιασθῇ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου
σωτηρίας. Καὶ εἶπον. Ὁ ἀστὴρ ὁ φανείς προλέγει εἰς ἡμᾶς,
ὅτι τὸ τεχθέν βρέφος εἶναι Θεάνθρωπος. Ἰδοὺ λοιπὸν τὸ
πρόσωπον τὸ ἀπ' αἰῶνος περιμενόμενον. Τὸ πρόσωπον τοῦτο,
ὁ Θεάνθρωπος ὁ ἀποδῶν Σωτῆρ τῆς ἀνθρωπότητος θυσιαζό-
μενος ὑπὲρ αὐτῆς. Καὶ ἰδοὺ ὁ σταυρὸς ὁ ἐν τῷ ἀστέρι δια-
φαινόμενος, ὁ βωμός, ἐφ' οὗ μέλλει νὰ θυσιασθῇ τὸ θεῖον
θύμα. Ἐπὶ τοῦ σταυροῦ θὰ νεκρωθῇ, ἵν' ἀναζήτῃ ἀνιστά-
μενος καὶ συνανιστῶν μετ' αὐτοῦ τὴν ἀνθρωπότητα. Καὶ
λοιπὸν μετὰ τῶν δῶρων τὰ ὁποῖα λαμβάνουσι μετ' ἐξου-
σίαν ἐρχόμενοι εἰς προσκύνησιν τοῦ τεχθέντος Θεανθρώπου,
προσλαμβάνουσι καὶ δῶρον, τὸν θάνατον καὶ τὴν ταφήν τοῦ
Σωτῆρος προαναγγέλλον, τὴν εἰς τὰ ἐνταφιαζόμενα σώματα
προσιδίζουσαν σμύρναν. Καὶ ὅτε εἶδον τὸ βρέφος, ἀνοίξαν-
τες τὰ κιβώτια, τῆς ἀνατολῆς οἱ ἀστρολόγοι, οἱ μάγοι
προσήνεγκαν εἰς αὐτό, χρυσόν ὡς εἰς Βασιλέα, λίβανον ὡς
εἰς Θεόν καὶ σμύρναν ὡς εἰς θάνατον προοριζόμενον.

Καὶ τοῦ ἀστέρος ἐκεῖνον τὴν ἰδιότητα ἀπ' ἀρχῆς ἀνα-
γνωρίσασα ἡ Ἐκκλησία παρέστησεν αὐτὸν πάντοτε ἀπ' ἀρ-
χαϊοτάτων χρόνων ἐν ταῖς σωζόμεναις γραφαῖς, φέροντα
τὸ ἀρχικὸν γράμμα τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ σταυροῦ. Καὶ τὴν
ἐκ βαρβικῆς ἡλικίας προδιατύπωσιν ταύτην τοῦ πάθους εἰς
τὸ θεῖον βρέφος εἰκονίζει ἡ τέχνη ἡ ἐκκλησιαστικὴ, ἐν συγ-
κινητικῇ περικτάσει, καθ' ἣν τὸ παιδίον Ἰησοῦς βαρβαρὸ-
μενον ὑπὸ τῆς ἀγίας αὐτοῦ Μητρὸς στρέφεται πρὸς τὸν οὐ-
ρανόν, καὶ βλέπει ἐκπληκτον μᾶλλον ἢ ἐντρομον, περίλυ-
πον μᾶλλον ἢ ἀπελπι, τὰ σύμβολα τοῦ πάθους, ἀπερ ἐπι-
δεικνύουσιν αὐτῷ οἱ ἄγγελοι, τὸν σταυρὸν, τοὺς ἡλούς, τὴν
λόγχην, τὸν κάλκρον, τὸν ἀκάνθιον στέρξανον, καὶ διὰ τῶν
δύο χειρῶν αὐτοῦ, περισφίγκει τὴν χεῖρα τῆς ἀνθρώπου μη-
τρὸς αὐτοῦ, ἵνα δείξῃ, ὅτι τὸ ἐν τοῖς συμβόλοις ἐκεῖνοις
ἀναθεν προοριζόμενον εἰς αὐτὸ πάθος, θὰ πάθῃ ἵν' ἀνεγείρῃ,
δίδον χεῖρας βοηθείας καὶ ἀνεγέρσεως, εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

Τοιοῦτος ἦτο ὁ ἀστὴρ ἐκεῖνος τῆς Γεννήσεως, ἀστὴρ δό-
ξης, θεῖος δόξης, ἦν ἐμελλε ν' ἀνεδείξῃ εἰς τὸν κόσμον ὁ
σταυρὸς. Καὶ τὸν ἀστὴρα ἐκεῖνον εἶχον ὁδηγὸν εἰς τὰς προ-

ρήσεις αὐτῶν οἱ τῆς ἀνατολῆς Μάγοι. Καὶ ὁ ἀστὴρ ἐκεῖ-
νος ἔδειξεν εἰς τοὺς Μάγους, καὶ ὁ ἀστὴρ ἐκεῖνος ἔδειξεν εἰς
τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ὁ ὑπ' αὐτοῦ γνωρίζόμενος εἰς τὸν κό-
σμον, εἶναι ὁ ἀστὴρ τῶν ἐλπίδων τῆς ἀνθρωπότητος, ὁ ἀστὴρ
τοῦ νέου κόσμου, τὸν ὁποῖον θὰ φωτίσῃ φῶς θεῖον, φῶς ἐκ
τοῦ ἀναστέρου φωτός, καὶ τὸν ὁποῖον θὰ κοσμήσῃ, τὸ σύμβο-
λον τῆς ἀτιμώσεως, σύμβολον τιμῆς πίστεως καὶ ἀγάπης
γενόμενον, σύμβολον ὑπάρξεως καὶ ἄλλοτε ἐν χρόνους ἀπω-
τάτοις, προφητικῶς οὕτως εἰπεῖν, σύμβολον τῆς φυσικῆς θρη-
σκείας τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ σύμβολον καὶ αὐτῆς γινόμε-
νον τῆς νέας οὐρανίας πίστεως ἡμῶν : ὁ σταυρὸς. Ὑπὸ τοῦ
ἀστέρος τοῦτου ὁδηγούμενοι καὶ ἡμεῖς ἄς μὴ παύσωμεν
προσφέροντες τὴν προσήκουσαν προσκύνησιν εἰς τὸν Θεὸν
ἡμῶν καὶ Σωτῆρα Ἰησοῦν Χριστόν.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΑΕΤΟΣ

Σὲ ψηλὸ βουνό, σὲ ριζιμὸ χαράκι
Κάθεται αἰετός,
Βρεμμένος, χιονισμένος ὁ καὶ μένος,
Καὶ παρακαλεῖ τὸν "Ἡλιο ν' ἀνατείλῃ.
— "Ἡλιε ἀνάτειλε. "Ἡλιε λάμψε καὶ δόσε
Γιὰ νὰ λυώσωμεν τὰ χιόνια ἀπ' τὰ στερά μου
Καὶ τὰ κρύσταλλα ἀπὸ τ' ἀρόνυχά μου

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Δυνάμειος Τιτικνοῦ ἀνάγκη ἔχει ὁ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ νὰ
γράφῃ ἐπιχειρῶν. Νὰ παραστήσῃ αὐτὸν στρατηλάτην καὶ
ὑπὲρ τῆς μικροπολιτικῆς στρατευόμενον, τῆς κλεφτουριᾶς
ἀστὴρα τηλεφανῆ καὶ εἰς τὴν φιλοπρωτίαν λατρεύοντα,
Πελοποννήσιον μάλιστα ἀλλὰ καὶ Ἕλληνα, ἀγαθὸν σύλ-
γον καὶ πατέρα φιλόστοργον, φιλοκίνδυνον καὶ συνετόν,
ἀμείλικτον ἐν ταῖς τιμωρίαις πρὸς τοὺς ἀμαρτάνοντας καὶ
γλυκύν, τὴν νίκην κατορθώνοντα διὰ τῆς ὀξυνοῖας ἐν τοῖς
στρατηγήμασιν καὶ τῆς ἡδύτητος τοῦ λόγου πρὸς τοὺς πο-
λεμιστάς, ἀδάμαστον, φιλόπατριν, τίμιον ἐν τοῖς ὅμοις καὶ
τῶν συνθηκῶν ἀσφαλῆ τηρητὴν, ἀκαίφην φίλον, οὐκ ὀδ-
λιον, πάντοτε περὶνον. Ἡ Ἕλληνική, ἡ Ἀττικὴ ἡμέρα
μάλιστα : ἀτμίδες οὐίχλης καὶ ἡλιος ἀδαμαντίνης προχέων
ἀκτίνες καὶ πάλιν νέφη ὀμβροφόρα καὶ ἔπειτα ὀκεανὸς φω-
τός καὶ ὑστερον νεφέλαι χρυσοπάρυφοι καὶ ροδόχρυσον λυκό-
φως καὶ ἡ σελήνη ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος ἀργυροφειγῆς, ὅλη
τέλος ἡμέρα αἴγλης ὑγείας καὶ χαρᾶς.

Τὴν πολυανθὴ ἐσθίτα αὐτῆς περιβάλλεται ἡ μακαρία
γῆ τῆς Μεσσηνίας, ἀργυροῦς ὁ Πάμισος ἐλίσσεται πρὸς τὴν
σαπφειρῖνην θάλασσαν διὰ τῶν πεδιάδων τῆς ἀμπέλου, τῆς
ἐλαίας καὶ τῆς συκῆς καὶ θυμιάμα πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέσχον-
ται τάρωματα τοῦ θυμοῦ, τῆς ἐρείκης καὶ τῶν ἀγρίων ἴων
τὸν Ἀπρίλιον ἀρχόμενον τοῦ 1770. Τότε εἰς τὴν ρίζαν
δένδρου πρὸ τοῦ ἀπεράντου οὐρανοῦ ἐπάνω εἰς τὸ Ραμα-
δοῦνι ἐγεννήθη, ὁ ἐλάχιστος τοῦ βίου ὑπὸ στέγην διελθών,
ἐλευθερος ὡς ὁ αἰετός ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης.

Φιλόστοργος ἀληθὴς, σοφὸς πατὴρ ἐδίδασκε τοὺς υἱοὺς
ἀγάπην ἀκήρατον πρὸς τὴν πατρίδα καὶ ὡς ὁ Ἀμίλιας
ὁδηγῆσας ἐνεκετῇ τὸν Ἀντίβαν παρὰ τὸν βωμὸν ἐβάλε νὰ
ὀρκισθῇ μῖσος πρὸς τοὺς Ρωμαίους, καὶ ὁ Κολοκοτρώνης ἀπὸ
τὸ κάστρον τῆς Ζακύνθου δεκνόμενος εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς Πε-
λοποννήσου τὰ βουνὰ ἔλεγεν—Ἐκεῖ ἔζησαν οἱ προπάτορές
μας· τῶρα ἡ γῆ ἐκείνη στεναίει εἰς τὸν ζυγὸν καὶ τῶν
υἱῶν ὅχι μόνον τὴν πρόσκαιρον ἀγανάκτησιν ἐξηγείρειν, ἀλλὰ
καὶ τὸν βαθὺν πόθον τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Γένους ἐνέ-

βάλε καὶ πολεμιστὰς ἀτρομήτους ἐν τοῖς κινδύνους ἐξεδί-
δαξεν.

Σύζυγος δὲ γλυκὺς κατὰ τὴν συμβίωσιν, μετὰ θάνατον
ἐν Ζακύνθῳ τῆς συζύγου κατὰ τὸ μνημόσυνον ἔφερν ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς μέχρι τοῦ ναοῦ τὸν δίσκον τῶν κολύβων, τὴν ἀγά-
πην καὶ τὴν εὐσέβειαν δηλῶν. Ἀδελφούς δὲ πολυφιλήτους
δύο αἰχμαλώτους γενομένους κατὰ τὸν ἐξολοθρευμὸν τοῦ
πατρός, ὅτε παιδίον ἔτι ἦτο, ἐξηγόρασεν ἐξαντλήτας τὸ
κάτισχον βαλάντιόν του.

Τῆς φιλίας ἐν τῇ μεγάλῃ ψυχῇ του εἶχε ἰδρύσθαι βωμὸν
ἀγιώτατον καὶ παρὰ μικρὸν μὲν ἐδολοφονεῖτο ἐν Μάνῃ ὑπὸ
ἐλσεινοῦ τινος ὑπὲρ τοῦ Κουμουνοδουράκη πομπάρχου, εἰς κίν-
δυνον δὲ μέγιστον κατέστη χάριν τοῦ Μωαμεθανοῦ, τοῦ
Ἀλθανοῦ ἀλλὰ φίλου Ἀλῆ Φαρμάκη. Μεγαλόφρων δὲ, ὅτε
δύναμιν μεγάλην ἐκτήσατο ἐν Πελοποννήσῳ κατὰ τὴν ἐπα-
νάστασιν, οὐδένα ἐτιμώρησε τῶν ἀδικησάντων αὐτὸν κατὰ
τὸν διωγμὸν του, εἰ μὴ μόνον ὅτι παρέδωκεν εἰς τοῦ ἔθνους
τὴν περιφρόνησιν τοὺς δολοφόνους, τοὺς προδότας, καὶ τοὺς
ἄλλους βδελυρούς.

Πρὸς τὸν γενναῖον Κανέλλον Δεληγιάννην τείνει χεῖρα
φιλίας καὶ σέβει τὸν εὐγενῆ Ἀνδρέαν Ζαΐμην. Ἄν δὲ ποτε
πρὸς τὸν Πετρόμπεην, εἰπόντα εἰς αὐτόν· ἔως πότε θὰ
χορεύῃς, Κολοκοτρώνη, ἀπεκρίθη ὁ νικητὴς τῶν Δερβενα-
κίων ἀγέρωχος· ἄσφ τραγουδᾷτε σείς, χορεύω ἐγὼ,
ἄλλ' ὅμως καὶ αὐτὸν τιμᾷ διὰ τὰς θυσίας τῆς γενεᾶς του,
ἀδελφοποιτὸν δὲ ἔχει τὸν Μάρκον, θαυμάζει τὸν Μικαὺλιν,
μαθὼν δὲ τοῦ Καραϊσκάκη τὸν θάνατον ἀεμιρολόγησεν ὡς ἄν
γυναικα, τὴν ἀπώλειαν διὰ τὴν πατρίδα τοῦ ἥρωος
θρηνῶν.

Ὁ τῆς ζωῆς καταφρονητής, ὁ κλέφτης ὁ πολυβούλητος
ὁ ἀπὸ Πύργου τῆς Γαστούνης μέχρι τῆς Μάνης ἀνὰ τὴν
Πελοποννήσον πᾶσαν ἐπὶ χρόνον μακρὸν, ὑπὸ τῶν Τούρκων
καὶ τῶν χριστιανῶν προγεγραμμένος καὶ ἀφωρισμένος ὑπὸ τοῦ
Πατριάρχου πολεμιστῆς ἄλλοτε νικητῆς, ἄλλοτε ἐν θριάμβῳ
ὑποχωρῶν ἀσύλληπτος καὶ ἄτρωτος καὶ ἀπτόητος, ἐν ὧν
τὴν σάτειαν γνώμην ὅτι τοῦ ἡγεμόνος στρατιᾶς ἡ ζωὴ
ἀφηνίξει τοὺς πολλοὺς ἀκαίρως φθειρομένην, σώζεται μὲν
κατὰ τὴν μάχην τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου ἀφορέσας τὴν
ἄσπρην καποτίτλαν ποιμένος, δι' ἣς ἐσκόπεσε τὸ κόκκινον
μετάνι του, σώζεται δὲ ὁ συνετός ἐκ τῆς Τουρκοκρατίας,
ἐπειδὴ ἀντήλαξε τὴν πεσιδολὴν του, καπετάνιου περιβο-
λῆν μετὰ τὴν πενιχρὰ ἐνδύματα τοῦ ψυχογυιού, ὅστις δι'
ὀκτὸ βολῶν κτυπηθεὶς ἔπεσεν ὑπὲρ τοῦ ἀρχηγοῦ του.

Ἀλλὰ καὶ ὑπὸ πάντων διακόμενος καὶ προδιδόμενος
ἐκρηγύθη ἀπὸ τὴν σημαίαν ἀνοικτὴν εἰς ὅλας τὰς δυνάμεις
τοῦ Μωρέως καὶ ὀλίγων κλεφτῶν ἡγούμενος νικᾷ τοὺς
Τούρκους εἰς Μαγούλιαν, εἰς μονὴν Βελανιδιᾶς, εἰς Ἀλη-
τοῦρη, εἰς Ψάρη, εἰς Σαμπάκινα, καὶ ἐκ τοῦ Μωρέως φυ-
γὼν πολεμεῖ μὲν μετὰ τῶν Θεσσαλῶν καταδρομῶν κατὰ
τοῦ στόλου τοῦ Τουρκοῦ, βοηθῶν δὲ τοὺς Γάλλους ἢ τοὺς
Ἀγγλοὺς κατ' ἀλλήλων ἐν Ἐπτανήσῳ ἐν ἄσποδόν ἔχει, τῆς
πατρίδος του τὴν ἀπελευθέρωσιν. Ἐτὶ ἔχω νὰ κἀμὼ ἐγὼ
μετὰ τὸν Ναπολέοντα, εἶπεν εἰς τὸν Ρῶσον ἐν Ἐπτανήσῳ
στρατηγὸν παρακινῶντα αὐτὸν νὰ στρατεύσῃ εἰς Ἰταλίαν
κατὰ τοῦ νικητοῦ τοῦ Μαρέγγου. Ἄν θέλετε ὅμως στρα-
τιώτας διὰ νὰ ἐλευθερώσωμεν τὰς πατρίδας μας, σὲ ὑπόσχο-
μαι καὶ πέντε καὶ δέκα χιλιάδες (1805). Σχεδιάζει δὲ
πάλιν στρατηγικώτατα τοῦ Μωρέως τὴν κατάκτησιν ἐντὸς
δύο μηνῶν (1806—1807), ταῦτά δὲ ἐν σχεδίᾳ μεγαλουρ-
γῶ μετὰ τοῦ Γάλλου στρατηγοῦ Δουζελῶ ἐνεργεῖ περὶ
ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλληνικῆς γῆς ἀπὸ τοῦ Σουλτάνου,
καὶ καθιδρύσεως ἐλευθεροῦ καὶ ὁμοσπονδίου βίου Ἑλλήνων
καὶ Μωαμεθανῶν καὶ πρὸς τοὺς Ἀγγλοὺς δὲ συνυπεγράψεν
ἀναφοράν, δι' ἣς ἐζητεῖτο βοήθεια διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν

της πατρίδος. Ἄλλ' εἶδεν, ὅτι κάμωμεν, θά τὸ κάμωμεν | μονάχοι καὶ δὲν ἔχομεν ἐλπίδα ἀπὸ τοὺς ξένους».

Μονάχοι εἰς τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν εὐσέβειαν στηρίζομενοι. Ἄλ- γος καὶ πόθος ἀκοίμητος ἐν Κυθήροις ἐκ τοῦ διωγμοῦ καὶ δει- νῆς λαίλαπος σωθεὶς εὐχεται πρὸς τὴν Θεοτόκον Παναγίαν, βοήθησέ μας νὰ ἐλευθερώσωμεν τὴν πατρίδα μας καὶ νὰ σὲ φθάσω καθὼς ἦσουν πρῶτα καὶ μετὰ τὴν τροπὴν ἐκ τῆς πρώτης μάχης τοῦ αλγεσινοῦ εἰσελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐξω τοῦ Χρυσοβιτισίου ἀεκάθησα, λέγει, καὶ ἐκλαίει τὴν Ἑλ- λάδα. Παναγία μου, βοήθητε καὶ τώρα τοὺς Ἕλληνας διὰ νὰ ἐμφυχωθῶν.

Καὶ τὸ θάρσος τοῦτο ἐνέπνευσεν εἰς τοὺς Ἕλληνας τῆς Πελοποννήσου ὡς ἀνεμοφόρητα πτερὰ ἐσκορπίζοντο καὶ εἰς τὴν φωνὴν ἐκείνου εἰς στρατιᾶς συνεπικνουῦντο πολυπληθεῖς καὶ οἱ χθές ἡττημένοι ἐν Βλαχοκερασιᾷ ἢ πρὸ τῶν Πατρῶν, οἱ παραδῶσαντες τὴν Κόρινθον, οἱ φυγάδες τοῦ Ρήγα Πα- λαμῆδη, οἱ κατεπτενημένοι πρὸ τοῦ Ἰμβραήμ καὶ τὰ προσ- κυνοχάρτια δεχθέντες ἐκείνου, ὑπὸ τοῦ Κολοκοτρώνη ἀγρό- μενοι ἐνίκησαν τοῦ Βαλτετσίου τὴν μάχην, τῆς ἐλευθερίας ἐν Πελοποννήσῳ αὐγὴν, κατέτρωσαν τοὺς Τούρκους κατὰ τὸ Σαραβᾶλι, ἐπλήρωσαν μωαμεθανικῶν πτωμάτων τῶν Δερβενακίων, τοῦ Ἀγίου Σώστου καὶ τοῦ Ἀγιορείου τὰ στενά, κατεδίωξαν ἀπὸ Μεγάλου Σπηλαίου μέχρι Μο- νεμβασίας τὸν Ἰβραήμ καὶ σκίσαντες τοῦ Αἰγυπτίου τὰ προσκυνοχάρτια ἀνέλαβον τὰ ὅπλα τῆς πατρίδος. Ἡ ἀπα- στράπτουσα ἐκ περινοίας μορφὴ τοῦ στρατάρχου, ἔσφζε τὴν πατρίδα αἰ ἀπειλαὶ αἰ οὐχὶ ἀπρακτοί, οἱ πείθοντες λόγοι, τὸ δραστήριον, τὸ ἀκαταπόνητον, τὸ ἀκατάπληκτον πρὸ τῆς εἰκόνης τῆς τελείας καταστροφῆς. Ἐκεῖνο ποῦ ἔχλασε τὸ μυαλὸ τοῦ Μπραῖμη ἦτο ποῦ μοῦ χάλασεν ἕνα στρατόπεδον καὶ εἰς δύο ἡμέρας ἐσύσταιν ἄλλοι.

Διὰ τῆς ἀφοσίσεως εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἐλευθέρας πατρί-δος τοῦτο κατῴρωνεν, ὥστε ἐκεῖνος ὅστις ἀδὲν ἔκαμε κα- ποῦλι τοὺς ἄρχοντας ἔσφζεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ λαοῦ ἐξωργι- σμένου διὰ τὴν συμπεριφορὰν αὐτῶν πρὸς τὸν Ὑψηλάντην, ὑπέγραψεν ἔγγραφον, ὅπερ ἐν τῇ ὀδυνοῖᾳ αὐτοῦ ἐνόμιζε βλα- βερὸν, ὅτε ὁ Ἀνδρέας Ζαΐμης εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀκολοκο- τρώνη, εἰς τὸ χερί σου στέκεται νὰ χαθῇ ἡ Ἑλλάς ἢ νὰ ἐλευθερωθῇ, ἂν ἐνώθης μαζί μας, καὶ ὁ καυχώμενος ὅτι, ἐνῶ ἦτο με τέσσαρας κατὰ τῆς ἐπαναστάσεως τὴν ἐκρη- ξιν, τὸ κατὰ τοῦ Δράμαλη πολέμησαν ἀστράτευμα τὸν ὑπέγραψεν ἀρχιστράτηγον καὶ ἔλαβε καὶ τὸ δίπλωμα ἀπὸ τὴν Γερουσίαν, ἔγραψεν ἐπὶ Ἰβραήμ πρὸς τὴν νωθρὰν Κυ- βέρνησιν ἀνὰ κινήσῃν ὅσοι βαστοῦν ἄρματα καὶ πιστεύουν Χριστὸν καὶ ἀγαποῦν πατρίδα καὶ νὰ ἔλθουν ν' ἀπαντήσω- μεν αὐτὸν τὸν μεγάλον κίνδυνον καὶ ἐγὼ γίνομαι μικρό- τερος ἀπὸ δαίμονα. Ἡνεύχετο ὡσαύτως τὸν Παπαφλέσαν εἰπόντα ποτὲ μετὰ καταφρονήσεως πρὸς τινὰ περὶ αὐτοῦ «μεῖνε μαζί του μήπως τὸν φάγῃ κανέναν λύκος» καὶ τὸν Πετρόμπεην μετὰ σκώμματος οὐχὶ καίριον εἰπόντα· ἀνὰ ὁ Κολοκοτρώνης πάγει πάλιν νὰ γεινῇ κλέφτης εἰς τὰ βουνά, ὅτε ἐκεῖνος ἐδάδιζε διὰ τὴν νίκην τῶν Δερβενακίων.

Καὶ ἐλαχίστης παιδείας τυχὼν ἀνεγίνωσκε τῆς Ἑλλά-δος τὴν ἱστορίαν καὶ τοῦ Ἀριστομένους τὰς πράξεις τὰς ἡρωϊκὰς, καὶ ἐγκαρδιούμενος εἰς τῆς Πατρίδος τὸν ἔρωτα, δὲν ἀπεμακρύνετο τοῦ ἀγῶνος μετὰ τὸν φόνον τοῦ Πάνου, τοῦ φιλάτου υἱοῦ. Ἐν ταῖς χρόνις τῆς κλεφτουργίᾳς ἀπὸ 36 πρωτοεξαδελφικῶν μόνον 8 ἐγλύτωσαν, χωριστὰ τὰ δευ- τέρο-εξαδελφία, ὅσοι καὶ λοιποὶ, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὰς ἰδίας ταλαιπωρίας, θυσίαν πρὸς τὴν μη- τέρα ταύτην γῆν ἐνόμιζε· διὸ καὶ μετὰ τοσαύτας νίκας φι- λακίζόμενος δὲν ἐμίσει ἄλλ' ἐσυγχώρει ὡς μητέρα ἐπι- βέλλουσαν τιμωρίαν ἄδικον.

Τηρητῆς ἀσφαλῆς τῶν δακνῶν καὶ τῶν συνθηκῶν ἦτο (μπε- σλῆς) καὶ εἰς αὐτὸν περὶδίδονται οἱ Ἀλβανοὶ τῆς ἐν Τριπόλει φρουρᾶς, καὶ οἱ ἐν Κορίνθῳ καὶ οἱ ἐν Ναυπλίῳ πολιορκού- μενοι, αὐτὸν δὲ ὁ Λεπενιώτης κρίνει μόνον ἄνδρα πιστόν. Τοῦ νοῦ δὲ αὐτοῦ τὸ ποικίλον καὶ τὸ πολύτροπον μετα- χειρίζεται εἰς τὴν νίκην καὶ οὐ μόνον ἐν Ἑλλάδι ὡς κλέ- φτης ἢ ὡς στρατηγὸς μαχόμενος ἀλλὰ καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ μετὰ τῶν Ρώσων ἢ τῶν Ἀγγλῶν συμπολεμῶν.

Κατ' ἐξοχὴν Πελοποννήσιος εἶπε μὲν ποτε εἰς τὸν Κω- λίτην ἀπήγαγε νὰ γείνηται μινίστρος εἰς τὰ Γιάννινα καὶ εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἀρτῆς ἂν τὸν ἐκλεξείν διὰ καλὸν (τὸν Μυροκορδατον), πᾶρε τὸν εἰς τὴν Ἀρταν, ὅχι ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ὅμως τῶν γνώμῶν αὐτοῦ γίνεται αὐτὸς ὁ ἐρμηνευτῆς· ἀπάντοτε προσπαθοῦσα διὰ ν' ἀποστα- στήσῃ τὸν Μωρέαν, ὅχι διότι περιοριζόμεν ἐκ αὐτὸν τὸν τόπον. Ὁ σκοπὸς μου ἦτο μίαν φορὰν νὰ ἐλευθερώσωμεν τὴν Πελοπόννησον, ἐκάμαμεν μίαν βάρκιν καὶ ἔπειτα προ- δέουμεν καὶ ἐκτὸς τῆς Πελοποννήσου.

Καὶ εἰναι ἀληθές ὅτι δὲν εἶχε μὲν τοῦ Ρήγα τοῦ Φερ- ραίου τὴν εὐρεῖαν διάνοιαν, ἥτις ἔπλασε μίαν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν Βόσταν ἕως τὴν Ἀρχπιάν, ἀλλ' ἤθελε πατρίδα με- γάλην ὅπως δὴ ποτε, ἐλευθερὴν ἀπὸ τῶν Τούρκων τέλειον με- τὴν σημάζην τῆς πρὸ τῆς ὀψέως τῶν σουλτάνων ἀνεμίζο- μένην ὑπερήφανον.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

Πολλοὺς μὲν οἶδα πλοῦτον ἐκ τύχης μέγαν

Κεκτημένους, ἀλλ' οὐδέν' ἐκ τύχης σοφόν.

Πόνος δὲ πολλῶ, συντόνοις τε φρονέει,

Βροτοὶ δρέπονται τὴν φρενῶν εὐκαρλίαν.

Φίλιππος Ἰωάννου.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατρίων

Ὁ κ. Ι. Κογιόπουλος ἐκ Μπενί-Σουέρ ἀπέστειλεν ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν Πατρίων φρ. χρ. 50.

Ὁ ὁσιώτατος προηγούμενος κ. Γεράσιμος Σρακωτάκης ἐξ Ἀ- κρωτηρίου (Κρήτης) δρ. 10.

Ὁ κ. Μιχ. Ἀγγελίδης ἐκ Μαχίουγκας (Μαχιάδασκας) φρ. χρ. 10.

Ὁ κ. Κ. Γούναρης δρ. 2.30.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Δ η μ α ρ χ ε ῖ ο ν Ν ε α π ὁ λ ε ω ς. Ν ε ἄ π ο λ ι ν. Ἀ- πεστάλησαν τὰ ὑπάρχοντα. Ἐλπίζομεν νὰ εὐρωμεν καὶ τὰ ἄλλα ὅπως τὰ ἀποστείλωμεν ἐν καιρῷ.—Βα. Στρ. Ἀ μ α λ ι ἄ δ α Μιχ. Ν. Τ. Β ὠ λ ὁ ν. Εὐ. Χ. Δ ε υ κ ἄ δ α. Ν. Ι. Π. Δ η ξ ο ὕ ρ ι ο ν. Κ. Ι. Κ. (...) Ἀπεστάλησαν. Τοῦ λοιποῦ ὅμως αὐστηρῶς θὰ τηρηθῇ ὁ δρὸς τῆς προαποστολῆς τῶν ταχυδρομικῶν.—Ι. Κ. Μ π ε ν ῖ Σ ο υ ε ρ. Ἐλήφθησαν εὐχαριστούμεν καὶ διὰ τὰς ἀγαθὰς διαθέσεις.—Μιχ. Α. Μ α γ ῖ ο Ὑ γ α ν ι. Ι. Γ. Σρ. Ἀ κ ρ ω τ ῆ ρ ι ο ν. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστούμεν. Στ. Π. Τ. Π ε ῖ ρ α ῖ ῶ. Ἦτο πρόβλημα τυπογραφικὸν παρόραμα. Δι' αὐτὸ καὶ ἄλλα τυχὼν ἐπικαλούμεθα τὴν ἐπιείκειαν τῶν ἀναγνωστῶν. Γρ. Π., Ν. Φ. (...) Εὐστ. Κ. Π α ρ ῖ σ ῖ ο ς. Ἀντ. Ν. Ι. Β ο σ τ ὶ ο ν η ν Μιχ. Π. Ἀ ρ γ ο ς. Χρ. Π. Κ. Ἀ λ ε ξ ἄ ν δ ρ ε ῖ α ν. Ἀπεστάλησαν. Ε. Β. Σ ὁ ρ ο ν. Ἐρ' ὅσον ἐκδίδονται τὰ Π ἄ τ ρ ι ἄ τ ο. Ἀγίου Ἐπαγγέλιον οὐδέποτε θὰ λείψῃ, θὰ με- ταβάλλονται δὲ μόνον τὰ διδάγματα, ὥστε ἐπὶ ἐνὶ Εὐαγγελίῳ νὰ ὑπάρχωσι πολλὰ τείχη.